

POSUDEK DIPLOMOVÉ PRÁCE

Typ posudku: posudek oponenta

Autorka práce: Bc. Vladimír Hulík

Název práce: Indikátory a benchmarky jako nástroj vzdělávací politiky EU

Autor posudku: Doc. Jaroslav Kalous, PhD.

Vzdělání je obvykle záležitostí národní hrdosti, součástí národní kultury a identity, což je důvodem, proč se po dlouhou dobu vzdělávací systémy bránily jakékoli nadnárodní koordinaci. Ale jak se svět stále globalizuje, jsme svědky posilování mezinárodní konkurence i mezi národními vzdělávacími systémy. Globalizace postupně přináší potřebu "každého soutěžit s každým ve všem", z této soutěže nemohou být vyloučeny ani národní vzdělávací systémy. Vzdělávací politiky a strategie se postupně přizpůsobují nové realitě, vytvářejí struktury vzdělávacích systémů tak, aby je bylo možno vzájemně posuzovat a porovnávat.

Řada mezinárodních institucí, jako je UNESCO, Světová banka či OECD jsou aktivní na globální úrovni vzdělávací politiky. Mezi jejich hlavní činnosti patří i srovnávání vzdělávacích systémů na základě propracované metodiky. V této diplomové práci se seznamujeme s analogickou prací Evropské unie v oblasti vývoje jejích relevantních indikátorů a benchmarků.

Diplomová práce se zabývá aktuálním a potřebným tématem (viz otázka k obhajobě), její význam překračuje pouhé formální ukončení magisterského studia. Je správně metodologicky vedena, má jasně zformulované cíle a výzkumné otázky. Ve své práci autor zužitkoval i zkušenosti přímého účastníka pracovních jednání o indikátorech. (Na základě zasvěceného a doloženého vývoje této problematiky v EU jsem si jen potvrdil pocit, že think tankem EU je OECD.)

Nejedná se jen o zajímavou, potřebnou a komplexní deskripci; jeho korelační analýzy jsem pokusem o individuální příspěvek k výběru nejvhodnějších indikátorů vzdělávací politiky EU.

Formální úroveň je kvalitní. Těžko se mi hledá, co bych mohl vytknout (slovo „manipuluje“ na s. 53, tlusté rámečky tabulek, zbytečně moc barevné obrázky?) To může být i věcí subjektivního názoru.

Práce je zralá k publikování, lze říci, že v podstatě bez jakýchkoli úprav. Podle mého názoru by bylo společensky prospěšné, kdyby se s ní seznámili všichni tvůrci a analytici české vzdělávací politiky.

**Z výše uvedených důvodů doporučuji práci přijmout k obhajobě a hodnotit ji známkou
„výborně“.**

Otázka k obhajobě

Vztah formování české vzdělávací politiky ve vztahu k indikátorům a benchmarkům EU přesahuje zaměření této diplomové práce. Přesto by mě upřímně zajímala odpověď na otázku, na kterou je diplomant díky své erudici a přístupu k datům schopen odpovědět jako málokdo:

Země EU v rámci Strategie ET 2020 přijaly závazek, že v roce 2020 by podíl osob ve věku od 30 do 34 let s dokončeným terciárním vzděláním měl činit aspoň 40 % (v roce 2009 EU27 32,3 %, ČR 17,5 %). Vláda ČR 27. 4. 2011 schválila „Národní program reforem České republiky ČR 2011 (Investice pro evropskou konkurenceschopnost: Příspěvek České republiky ke Strategii Evropa 2020)“, ve kterém se zavazuje k cíli 32 % osob ve věku 30 - 34 let s terciárním vzděláním.

Jak by musela vypadat vzdělávací politiky, kdyby vláda chtěla skutečně splnit to, k čemu se zavázala?

Datum: 9. 6. 2011

Podpis: